

tatási eredményeimet és tapasztalataimat osztom meg.

Legfőbb témáim lesznek a *kutatói én* keresés nehézségeinek bemutatása, a terepmunka során való megnyilvánulására; a tábori (hangszeres) népzeneoktatásnak a megkérdezett tanárok és diákok által meghatározott lehetséges és kedvelt módszereinek és technikáinak számba vétele; ezen túl pedig a hagyományos környezetben történő „népzene-tanulás”, pontosabban a *belenevelődés* és a tábori *tanítás* kapcsolataira az átadás-átvétel szempontjából.

Keresztény Csenge (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Egy 20. századi néptáncgyűjtés forrásai

1969 januárja és júliusa között a Magyar és a Román Tudományos Akadémia kutatói közös terepmunkán vettek részt Erdély vegyes lakosságú területein: a Mezőségen, Kalotaszegen, a Maros–Küküllő vidékén, a Marosszéken, a Szilágyságban, valamint Moldvában. A gyűjtés során 6–7000 méter filmen rögzítettek magyar, román és cigány néptáncokat, majdnem 20 órnyi hangszeres tánc kísérrő népzene-tanítás vettek fel és mintegy 1500 db fénykép készült.

A gyűjtéshez kapcsolódó források feltárásával elsősorban a gyűjtés kontextusát szeretném láthatóvá tenni azért, hogy mind a kutatás, mind pedig a gyakorló táncos és zenész oldal újra tudja értékelni mindezeket a felvételeket, és a megfelelő forráskritikai szempontokat szem előtt tartva használja fel őket újra.

Sóczó Viktória (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Környezettudatosság és néprajz

Az én témámat röviden a környezetvédelem és a néprajz szerelemgyerekeként tudnám definiálni.

Elsősorban az motivált, hogy megtudjam, a mai fiatal generáció mennyire van tisztában azzal, hogy honnan származnak, milyen cselekedetekben gyökereznek környezettudatos szokásaik. Az a feltételezésem, hogy valamilyen szinten ezek nem újkeletű, csupán egyszer már elfelejtett, és manapság újra visszahozott cselekvések, melyeket a régi paraszti világban egyáltalán nem környezettudatosság, sokkal inkább praktikusság miatt gyakoroltak. Emellett kíváncsi lennék, hogy ezen szokások közül, gondolok itt például a komposztálásra, ruhavarrásra, kötésre, vagy éppen a vászonszatyrok használatára inkább átörökítődték az idősebb korosztálytól a fiatalabb generációknak, vagy pedig ez az egész környezettudatos mozgalom egy újratanult dolog? Ezekre a kérdésekre keresem a választ kutatásom során.